

Sygn. akt IV U 1378/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 24 października 2012 roku nr (...)

w sprawie M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 października 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 24.10.2012 r. odmówił M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 39 poz. 353 z póź. zm.) wskazał, iż komisja lekarska ZUS - orzeczeniem z dnia 17.10.2012 r. stwierdziła, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy.

M. P. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając, iż nie zgadza się z nią bowiem wbrew stanowisku organu rentowego, jej stan zdrowia uległ pogorszeniu i nie jest w stanie podjąć zatrudnienia zgodnie z kwalifikacjami. Odwołująca domagała się zmiany zaskarżonej decyzji organu rentowego poprzez przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

M. P. urodzona w dniu (...) ma wykształcenie podstawowe, pracowała jako sprzątaczką. Odwołująca pobierała od 23.12.2008 r. do 31.08.2012 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

/okoliczności bezsporne/

W dniu 22.08.2012 r. odwołująca złożyła do organu rentowego wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/dowód: wniosek z dnia 22.08.2012 r. –k. 299 ar/

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującej stwierdzono:

- nadciśnienie tętnicze I/II stopnia (...),
- dyskopatię C6-C7, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego bez upośledzenia funkcji,
- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa lędźwiowego bez upośledzenia funkcji,
- zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane.

M. P. jest zdolna do pracy od dnia 01.09.2012 r.

Nadciśnienie tętnicze I/II stopnia PTNT bez udokumentowanych istotnych zmian narządowych nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy. Dyskopatia C6-C7, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa szyjnego i kręgosłupa lędźwiowego nie powoduje istotnego upośledzenia funkcji układu ruchu. Nie stwierdzono objawów korzeniowych. Neurologicznie bez objawów uszkodzenia układu nerwowego. Dzięki leczeniu i rehabilitacji stan zdrowia odwołującej uległ poprawie. Aktualny stan psychiczny oraz funkcjonowanie nie dają podstaw do uznania odwołującej za niezdolną do pracy. Nie stwierdza się choroby psychicznej w rozumieniu psychozy. U odwołującej stwierdzono inteligencję niższą od przeciętnej /II=76/, zmiany organiczne OUN o znacznym nasileniu oraz zaburzenia depresyjne. Zaburzenia depresyjne i lękowe są obecnie miernie nasilone, nie upośledzające funkcjonowania w stopniu znacznym i nie czynią jej niezdolną do pracy zarobkowej z przyczyn psychiatrycznych.

Dowód: - opinia sądowno –lekarska z dnia 05.02.2013 r. – k. 10-12 as,

- opinia sądowno –lekarska z dnia 12.08.2013 r. – k. 27-29 as,

- dokumentacja medyczna – akta ZUS.

Wydane w tym zakresie opinie biegłych sądowych Sąd uznał za trafne i dostatecznie wyjaśniające przedmiot sporu, gdyż zostały wydane przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie cierpi odwołująca, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranych aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinie biegłych w ocenie Sądu spełniają ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Organ rentowy nie kwestionował opinii. Sąd nie podzielił zastrzeżeń do opinii biegłych podniesionych przez M. P. uznając, iż opinie te w pełni zasługują na uwzględnienie jako prawidłowo przeprowadzony dowód sądowno-lekarski zwłaszcza, iż zastrzeżenia odwołującej nie miały merytorycznego charakteru ograniczając się do negacji wniosków biegłych i stwierdzenia, iż „nie może chodzić i urodziła sześćoro dzieci”. W przekonaniu Sądu zastrzeżenia zgłoszone przez odwołującą nie znajdują potwierdzenia w świetle analizy przedmiotowych opinii. W opiniowaniu sądowno-lekarskim zdaniem Sądu istotne znaczenie ma bowiem stopień naruszenia funkcji organizmu spowodowany stanem lub procesem chorobowym w odniesieniu do zdolności bądź niezdolności do pracy. Natomiast mnogość rozpoznanych schorzeń, stałe leczenie, okres pobierania renty czy ilość urodzonych dzieci – nie przekładają się automatycznie na stopień zdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. P. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 24.10.2012 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,

- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie czy ubezpieczona, ze względu na stan zdrowia jest niezdolna do pracy, czy też jest zdolna do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS.

W toku postępowania sądowego ubezpieczona została poddana badaniu przez biegłych neurologa, reumatologa, kardiologa i psychiatrę. Sąd w oparciu o opinie biegłych stwierdził u odwołującej brak niezdolności do pracy jako jednej z niezbędnych przesłanek uzasadniających przyznanie prawa do renty. Stwierdzone schorzenia tj. nadciśnienie tętnicze I/II stopnia PTNT, dyskopia C6-C7, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa szyjnego bez upośledzenia funkcji, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa lędźwiowego bez upośledzenia funkcji i zaburzenia depresyjne i lękowe mieszane – obecnie tj. od 01.09.2012 r. nie uzasadniają uznania jej za nawet częściowo niezdolną do pracy. Nadciśnienie tętnicze I/II stopnia PTNT przebiega bez istotnych zmian narządowych i nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy. Dyskopia C6-C7, choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa szyjnego i kręgosłupa lędźwiowego nie powoduje istotnego upośledzenia funkcji układu ruchu. Nie stwierdzono objawów korzeniowych ani objawów uszkodzenia układu nerwowego. Dzięki leczeniu i rehabilitacji stan zdrowia odwołującej uległ poprawie. Aktualny stan psychiczny oraz funkcjonowanie nie dają podstaw do uznania odwołującej za niezdolną do pracy.

Odwołująca ma 59 lat i jest zdolna do pracy zgodnie z kwalifikacjami jako pracownik fizyczny, sprzątaczką i może podjąć zatrudnienie zgodne z kwalifikacjami.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc należało orzec jak w sentencji wyroku.